

juure lisatud saama. Selle rehnungi järel wäistaks harilisf aasta 365 pääwa 5 tundi 49 minuti $5\frac{1}{2}$ sekundi, mis tõisisest päälese aastasi aga $19\frac{1}{2}$ sekundi pikem oleks, senni kui tema Gregoriani lisapääwa arwul 26 sekundi pikem on. (Jäab poolele.)

Kui Ülewainul uue aasta hommikul tulb tuppa wõeti, oli Juhan esimene, kes asemelt fargas ja rüded kiirest selga ajas, ehk temal fül minewal ööl unekattet palju filmile ei saanud. Tema ei tahnuud ööse se pikkemalt fodunt wiibimisega isale käspidet anda, kuhu külge sõitlemisi ja noomimisi wõiks finnitada, mis — kes teab kui faugele ulataksid, kui joa woolamisele fogemata töökid ette ei panda. Mihkel Pöllupap oli viimisel aeval, tükalt Hansu, tükalt Peeter Mõistandi läbi fül nii faugelt teiseks meheks läinud, et tema sagedamast kui enne asjatallitamisel ilmliku rahwaga ümberkäis ja arwemast pärlid sigade ette heitis; aga oma kodu, iseäranis pühapääwal ehk tähtpühadel näitas lugu, kui oleks üks teine waim tema sisse läinud ja teda teiseks inimeseks loonud. Seal ei leitud armastusel ja fannatusel pisemat asupatika enam jüdames, waid föik pidi huffa möistetud saama, mis ilmlik ja saduw oli, kas hea ehk paha. Et noorema poea tulewa abikaasa walitemine temal mõõda ei känud, ja kosimine ülepea kui ilmlik libaliku inimese tallitus temal wasta meelt seisib, sellepärast oleks seest nüüd pisemat jutlust wõinud tulla, kui kuuljab uue aasta hommikul soovisivid. — Wanemad inimesed elsiwad sagevast, kui nemad oma jahtund wetege

noore inimese palawat südant lähätad mõötma, seal juures iga ferd unustavad, et nemad ise kaa omal aeval noored olid olnud ja kolme-, neljakümne aasta eest mitte füüne wäärt paremine ei osfanud tallitada.

— Mis pikem eluaeg meile õpetanud, on üks kall hinnaga ostetud warandus, mis ükski oma päärijatele ei wõi järeljätta. Nemad peawab nimetatud warandust enestele ise forjama, niisama kall hinnaga ostma kui meiegi, jah kõrvalopsusi ja matsu si mitmelt poolt saama, enne kui weri fulmemaks jahtub ja pea targemaks lähääb. — Juhanile õnnels ei tehtud tema õhtusest käigist ja hilisest kojutulemisest jutugi; asi näitas ãrmatise wangis kui mets, kust vssa ega raagu ei leitud, mis lume warju alt oma foort silma ette oleks toonud. Wana rahwa arwamist mõõda peab metsa wangistus uue aasta hommikul õnne tähendama, et Jumal heat wiljawoodu saab figitama; ehk langeb loodetud õnnistusest kaa mõni tilk meie noore rahwa peale. Praegune tuulewaikus majas laßis seda loota, kui marud tagajärel ei peaks tulema.

Pärast hommiku palwe ja laulude lõpetust mindi lojuksid tallitama, anti igaühele põhku ja kamalu täis wilja teri ette, mis elajaid iseäranis föigel aasta pilusel peab toetama. Kui hiljemine kaa pererahwas leiba saiwad wõtnud, haffati kitiku teele walmistama, seest et tuisand tee pärast warem minifut pidi ette wõetama. Juhanil kipitas südame peal õele eilist õnnesäiki kuulutada, siiski ei leidnud ta warem mahti kui kitiku teel, kus ta Elsega ühes saanis sõitis, natuke maad nende järgil isa ja ema teises saanis, julane